

Bilag til bet. o. lovf. vedr. aktieselskaber m. m.

oner, som et selskabs aktionærlertal ønsker gennemført.

Spørgsmål 91:

Findes der anden lovgivning i Norge og Sverige, som muliggør, at der kan gennemføres en sådan offentlighed omkring aktieselskaber, som ministeren foreslår?

Svar:

Ifølge de for industriministeriet foreliggende oplysninger findes der ikke i Norge og Sverige anden lovgivning, som nævnt i spørgsmålet.

Dette skulle heller ikke være nødvendigt, da man i Norge og Sverige kun kender navneaktier, og aktiebogen i disse 2 lande er offentlig tilgængelig, jfr. min besvarelse af spørgsmål 34.

Spørgsmål 92:

I fortsættelse af ministerens svar på udvalgets spørgsmål 85:

Er ministeren bekendt med, om der foreligger forslag, der er ligeså vidtgående som det danske?

Svar:

Jeg er ikke bekendt med, hvorvidt der i andre lande i øjeblikket arbejdes med lovforslag på dette område.

Spørgsmål 93:

Ad ministerens svar på spørgsmål 91

Findes der lovgivning i Norge og Sverige, der forhindrer fremmed kapitalindflydelse på norske og svenske aktieselskaber (f. eks. investeringskontrol) eller på anden måde beskytter disse mod udenlandske opkøb?

Svar:

Gennem den danske ambassade i Norge har jeg modtaget følgende oplysninger:

»Det er myndighedernes målsætning, at industrien og handelen i hovedsagen skal være på norske hænder. Bestemmelserne om udenlandske investeringer og etableringer i Norge bliver anvendt i en totalvurdering, hvor bl. a. hensynet til investerings-, penge- og kreditpolitikken og landets ressourcer stilles op mod de indtægter, arbejdspladser og udenlandsk ekspertise, en virksomhed vil

tilføre landet. Desuden vurderes det, om virksomheden vil belaste det norske kapitalmarked, samt om den vil komme i konkurrenceforhold til eksisterende norske foretagender.

Myndighedernes »værktøj« til regulering af udenlandske etableringer i Norge omfatter krav om

- a) tilladelse ifølge koncessionsloven
- b) tilladelse ifølge etableringsloven
- c) licens fra Norges bank til kapitalimport.

a) Koncessionsreglerne i Norge baserer sig på love dels fra 1917 dels fra 1974. Ifølge bestemmelserne kan et udenlandsk selskab, det vil sige et selskab, hvor mindre end $\frac{1}{10}$ af grundkapitalen er norsk, med begrænset ansvar ikke erhverve ejendomsret eller brugsret til fast ejendom uden koncession. Koncession er dog ikke nødvendig ved erhvervelse af brugsret for højst ti år, medmindre ejendommen benyttes i industrielt øjemed eller til forædling af fisk.

Koncession kan gives til udenlandske selskaber på en række nærmere betingelser: bl. a. følgende grundregler skal i så fald iagttages:

- særlige betingelser kan fastsættes om kapital sammensætningen.
- eksport fra en industriel produktion kan ikke uden samtykke ske til priser, som ligger under verdensmarkedsprisen; ligeledes at import ikke må ske til priser over verdensmarkedspriseniveauet.
- i koncessionen kan det betinges, at produkterne skal forædles i Norge i en nærmere aftalt udstrækning, samt at norske næringsdrivende kan købe en vis del af produktionen til særligt aftalte priser.
- aftaler med et udenlandsk foretagende om betaling af »royalty« for konsulentbistand af teknisk eller kommerciel art etc. må godkendes af myndighederne.

Også erhvervelse af aktier i en norsk virksomhed er underkastet koncessionskravet, såfremt mere end 10 pct. af aktiekapitalen erhverves eller erhvervelsen bevirker, at det samlede antal aktier på udenlandske hænder overstiger 20 pct.

Koncessionspligten ifølge 1974-loven omfatter ubebyggede ejendomme og bebyggede ejendomme over 5.000 m². Denne lov skelner ikke mellem norske og udenlandske ejendomserhververe, men har til formål at regule-